

Wrocław, 17 listopada 2025 r.

80-lecie Politechniki Wrocławskiej

15 listopada 1945 r. prof. Kazimierz Idaszewski wygłosił na Politechnice Wrocławskiej pierwszy wykład w dziejach powojennego Wrocławia. 80 lat później Politechnika Wrocławska to najlepsza i największa uczelnia na Dolnym Śląsku oraz czołowa uczelnia techniczna w Polsce.

Tegoroczne uroczystości Święta Politechniki Wrocławskiej zorganizowano w auli gmachu głównego. Zostały one połączone z obchodami jubileuszu 80-lecia uczelni. W ich trakcie:

- [Tytuł Profesora Honorowego PWr otrzymał prof. Maciej Żylicz, wybitny biochemik i biolog molekularny, wieloletni prezes Fundacji na rzecz Nauki Polskiej.](#)
- [Ogłoszony został laureat Europejskiej Nagrody Naukowej im. Stanisława Lema 2025. Został nim prof. Li Tang ze szwajcarskiej École Polytechnique Fédérale de Lausanne.](#)
- [Siedmiu byłych rektorów PWr otrzymało statuetki „Złotych Lwów Politechniki Wrocławskiej”, przyznane w uznaniu ich zasług dla budowy i rozwoju uczelni.](#)
- [Wyróżniającym się pracownikom uczelni wręczono nagrody i stypendia rektora.](#)

Wśród gości święta znaleźli się m.in. Krzysztof Mieszkowski, poseł na Sejm RP, dr Piotr Kozdrowicki, wicewojewoda dolnośląski oraz Paweł Gancarz, marszałek Województwa Dolnośląskiego.

– Politechnika Wrocławska jest najlepszą uczelnią w regionie, drogowskazem w rozwoju, z bogatym dorobkiem naukowym i wdrożeniowym. Dzięki temu, i rzeszy absolwentów opuszczających każdego roku mury uczelni, politechnika jest jednym z elementów, który stawia Dolny Śląsk na czołowych miejscach w Polsce – mówił Paweł Gancarz.

Dr Piotr Kozdrowicki dodał, że Politechnika Wrocławska była dla niego zawsze synonimem doskonałości, interdyscyplinarności i nieustannego rozwoju. – Także teraz uczelnia jest wiodącym podmiotem w staraniach Wrocławia o Baltic AI GigaFactory, który może zrewolucjonizować rozwój sztucznej inteligencji w Europie Środkowo-Wschodniej – podkreślił wicewojewoda dolnośląski.

Narodziny uczelni w odbudowującym się Wrocławiu

– 80 lat – niewiele w historii świata, a wszystko dla historii naszej uczelni. 15 listopada 1945 roku prof. Kazimierz Idaszewski wygłosił pierwszy regularny wykład dla studentów Politechniki Wrocławskiej. Dzięki niemu i ludziom, którzy wówczas zaryzykowali przyjazd do obcego miasta, dzisiaj tu jesteśmy. Wzruszenie. Wdzięczność. A przede wszystkim podziw. Dla ich siły, determinacji i wizji. Znamy przecież zdjęcia Wrocławia z 1945 roku. Morze ruin. Również tu – mówił w swoim przemówieniu prof. Arkadiusz Wójs, rektor PWr.

Rektor zaznaczył, że Politechnika Wrocławska korzystała z materialnego dorobku niemieckiej Wyższej Szkoły Technicznej, ale swoje korzenie naukowe i intelektualne zawdzięcza przedwojennej Politechnice Lwowskiej.

– I do etosu lwowskich profesorów, którzy po wojnie przyjechali do Wrocławia, nasza uczelnia od zawsze się odwołuje. Niczym byłyby budynki i trochę urządzeń pozostałych po bombardowaniach i sowieckich szabrownikach, gdyby nie lwowscy profesorowie, którzy w 1945 r. przyjechali do Wrocławia, by tworzyć tu wyższą uczelnię i w obcym kulturowo i zniszczonym mieście, kontynuować swoje prace i kształcić studentów – mówił prof. Wójs.

Politechnikę Wrocławską i jednocześnie Uniwersytet Wrocławski formalnie ustanowił ten sam dekret z dnia 24 sierpnia 1945. Przez pierwsze lata para uczelni funkcjonowała razem, pod wspólną nazwą „Uniwersytet i Politechnika we Wrocławiu” i pod kierunkiem wspólnego rektora – biologa, prof. Stanisława Kulczyńskiego. – Politechnika Wrocławska

ma więc matkę – Politechnikę Lwowską, oraz siostrę – Uniwersytet Wrocławski – dodał rektor Wójs.

W 1951 r. Politechnika Wrocławska liczyła 2 670 studentów i siedem wydziałów: architektury, inżynierii, inżynierii sanitarnej, chemiczny, elektryczny, mechaniczny, lotniczy; jeszcze później: łączności. W tym samym roku Politechnika i Uniwersytet zostały rozdzielone, stając się de facto osobnymi uczelniami, a pierwszym rektorem PWr został jej wcześniejszy prorektor, prof. Dionizy Smoleński.

Historia Polski, historia PWr

Prof. Wójs podkreślił, że Politechnika Wrocławska, jako duża i ważna instytucja, przeszła całą trudną historię Polski – od radości z zakończenia wojny i wielką odbudowę, przez czasy stalinizmu, krótką odwilż, szybki powrót do ponurej rzeczywistości, Marzec 68 i strajk okupacyjny oraz demonstracje pierwszomajowe w solidarności z aresztowanymi kolegami, lata siedemdziesiąte, czyli epokę najpierw nadziei, a potem wielkiego kryzysu.

W roku 1980. Politechnika stała się też mocnym ośrodkiem akademickiej Solidarności, a rok później miejscem masowego strajku po wprowadzeniu stanu wojennego, strajku brutalnie spacyfikowanego. Stan wojenny przerwał kadencję pierwszego demokratycznie wybranego rektora Politechniki, prof. Tadeusza Zipsera. – Przez całe te lata byliśmy jednak ważną instytucją dla swojego miasta i regionu. Projektowaliśmy mosty i maszyny dla przemysłu górniczego. A także komputery – mówił prof. Wójs. – Potem przyszedł rok 1989. Wolność, również dla uczelni, która mogła zacząć kształtować własną politykę naukową.

Rektor zwrócił uwagę, że chociaż uczelni brakowało funduszy i dostępu do nowych technologii, to po raz kolejny entuzjazm dla nowego otwarcia i możliwości, jakie się przed polską nauką otwierały, były silnym bodźcem rozwojowym.

– Kolejni rektorzy, dziekani, profesorowie, młodzi naukowcy, studenci zbudowali silną, stabilną uczelnię. Jedni koncentrowali się na rozbudowie infrastruktury badawczej i dydaktycznej, na ściągnięciu nowoczesnej aparatury, a inni – na budowaniu zespołów czy wręcz szkół naukowych. W naszej historii mieliśmy więc okresy stagnacji, ale też szybkiego rozwoju. Mieliśmy wielkich rektorów i wspaniałych profesorów. I spory wkład w technologiczny rozwój kraju – zaznaczył prof. Wójs.

Autorytety, które inspirują pokolenia

Wśród najbardziej rozpoznawalnych Politechniki Wrocławskiej należy wymienić m.in. słynnych wrocławskich projektantów mostów prof. Jana Kmitę i prof. Jana Biliszczyka, światowej sławy matematyka prof. Czesława Rylla-Nardzewskiego, wybitnego specjalistę z dziedziny telekomunikacji prof. Daniela Bema oraz chemików prof. Włodzimierza Trzebiatowskiego, prof. Zdzisława Tomasika i prof. Błażeja Roga oraz architektów prof. Stanisława Medekszę i prof. Rafała Czernera.

Naukowcy Politechniki Wrocławskiej mają również wkład w budowę wielkiej międzynarodowej infrastruktury badawczej, choćby w postaci instalacji kriogenicznych zaprojektowanych oraz zbudowanych przez interdyscyplinarny zespół prof. Macieja Chorowskiego dla Europejskiego Źródła Spalacyjnego w szwedzkim Lund, a także dla CERN, FermiLabu, oraz FAIR. Z kolei prof. Edward Chlebus we współpracy z niemieckim Instytutem Fraunhoffera rozwijał technologie przyrostowe, czyli popularny dziś druk 3D. Badacze z PWr mieli także udział w projektowaniu kopalni węgla brunatnego – głównym projektantem Bełchatowa był prof. Zbigniew Kozłowski, a maszyny i urządzenia do niej współtworzyli profesorowie Tadeusz Żur i Henryk Hawrylak.

Nowoczesna, silna, rozpoznawalna

Politechnika Wrocławska dziś to czternaście wydziałów, na których funkcjonują dwa instytuty i 81 katedr. Na uczelni działa kilkanaście międzywydziałowych, interdyscyplinarnych centrów badawczych, a także m.in. Wrocławskie Centrum Sieciowo-

Superkomputerowe i Wrocławskie Centrum Transferu Technologii. Uczelnia prowadzi trzy filie – w Jeleniej Górze, Legnicy i Wałbrzychu.

Kształcenie odbywa się na niemal 50 kierunkach na pierwszym stopniu oraz niemal 50 na drugim stopniu. Większość badań prowadzona jest w 14 ewaluowanych dyscyplinach w czterech dziedzinach nauki.

Wspólnotę Politechniki Wrocławskiej tworzy prawie 5 000 pracowników, w tym 224 profesorów, 439 doktorów habilitowanych, 1 376 doktorów i 882 doktorantów oraz ponad 21 000 studentów. Liczba absolwentów PWr już dawno przekroczyła 100 000.

Pod względem liczby nauczycieli akademickich i doktorantów, a także studentów, PWr jest największą uczelnią Dolnego Śląska i drugą polską uczelnią techniczną.

Rozwój PWr potwierdzają miejsca w rankingach. W najbardziej prestiżowym porównaniu międzynarodowym – Academic Ranking of World Universities, czyli tzw. rankingu szanghajskim – Politechnika Wrocławska jest jedną z zaledwie siedmiu polskich uczelni na liście i jedyną uczelnią dolnośląską, zajmując szóste miejsce w kraju i 901-1000 na świecie. W drugim najważniejszym rankingu międzynarodowym – QS World University Rankings – PWr zajmuje ósmą pozycję w Polsce i ex aequo 851-900 na świecie.

W wydawanym przez Fundację Perspektywy najważniejszym rankingu krajowym PWr zajmuje siódmą lokatę ogółem i pierwszą w regionie. W nowym rankingu „Rzeczpospolitej”, porównującym uczelnie pod kątem karier absolwentów, Politechnika Wrocławska zajęła drugie miejsce ogółem oraz **pierwsze miejsce wśród polskich politechnik.**

Czas wyzwań

Wśród najważniejszych wyzwań stojących przed uczelnią prof. Arkadiusz Wójs wymienił m.in. utrzymanie i wzmocnienie pozycji lidera wśród polskich politechnik, w szczególności w obszarze nauk technicznych i podstawowych, dorównanie poziomem badań i kształcenia naszym partnerom z sojuszu Unite!, konieczność rozwoju Szkoły Doktorskiej i zaangażowania doktorantów w badania, poprawę kultury pracy i studiowania oraz wprowadzenie modelu uczelni przedsiębiorczej, wspierającej kluczowe innowacje.

– Jako urzędujący rektor patrzę w przyszłość z optymizmem, gdyż dobrze znam obecną kondycję uczelni. Z jednej strony PWr jest najsilniejszą uczelnią w regionie i należy do wiodących polskich uczelni technicznych oraz kilku najlepszych polskich uczelni ogółem. Z drugiej strony – choć nasza pozycja na arenie międzynarodowej systematycznie rośnie, to jednak wciąż nie odpowiada naszym ambicjom i zmiana tej sytuacji jest dla nas atrakcyjnym i wdzięcznym zadaniem. W dniu 80. urodzin życzymy razem tej wspaniałej uczelni dalszego rozwoju – dla dobra jej samej, Wrocławia, Polski i Europy – zakończył prof. Wójs.

Komunikaty dla mediów można znaleźć na: <https://wroclaw.tech/dla-mediow>.